

Bryssel 13.12.2023
C(2023) 9700 final

KOMISSION ASETUS (EU) .../...,

annettu 13.12.2023,

**Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta
vähämerkityksiseen tukeen**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOMISSION ASETUS (EU) .../...,

annettu 13.12.2023,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 13 päivänä heinäkuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588¹ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

on kuullut neuvoo-antavaa valtioneuvostoa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', 107 artiklan 1 kohdassa määrätty perusteet täyttävä julkinen rahoitus on valtiontukea, ja siitä on perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoitettava komissiolle. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, jotka vapautetaan tästä ilmoitusvelvollisuudesta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio voi antaa tällaisia valtiontukimuotoja koskevia asetuksia. Neuvosto päätti asetuksessa (EU) 2015/1588 perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että vähämerkityksinen tuki (eli yhdelle yritykselle tietyn ajanjakson aikana myönnetty tuki, joka ei ylitä tiettyä määrää) voisi olla tällainen tukimuoto. Tämän perusteella vähämerkityksisen tuen ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita, minkä vuoksi siihen ei sovelleta ilmoitusmenettelyä.
- (2) Komissio on lukuisissa päätöksissä selventänyt perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt politiikkansa, joka koskee vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää, jota pienempään määrään perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Se on esittänyt tämän politiikkansa ensin vähämerkityksistä tukea koskevassa tiedonannossaan² ja myöhemmin komission asetuksissa (EY) N:o 69/2001³, (EY) N:o 1998/2006⁴ ja

¹ EUVL L 248, 24.9.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1588/oj>.

² Komission tiedonanto vähämerkityksisestä tuesta (EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9).

³ Komission asetus (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/69/oj>).

⁴ Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1998/oj>).

(EU) N:o 1407/2013⁵. Tällä asetuksella korvataan asetus (EU) N:o 1407/2013 sen voimassaolon päätyttyä.

- (3) Asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on aiheellista korottaa jäsenvaltiossa yhdelle yritykselle kolmen vuoden aikana myönnettävän vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä 300 000 euroon. Tämä enimmäismäärä kuvastaa asetuksen (EU) N:o 1407/2013 voimaantulon jälkeen tapahtunutta inflaatiokehitystä ja arvioitua kehitystä tämän asetuksen voimassaoloaikana. Tämä enimmäismäärä on tarpeen sen varmistamiseksi, että kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden osalta voidaan katsoa, ettei niillä ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja etteivät ne vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua.
- (4) Sovellettaessa perussopimuksen kilpailusääntöjä yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta siitä, ovatko ne luonnollisia henkilöitä vai oikeushenkilöitä, ja siitä, mikä niiden oikeudellinen muoto tai rahoitustapa on.⁶ Euroopan unionin tuomioistuin on selventänyt, että yksikön, joka ”omistaa määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia yhtiöstä” ja ”joka käyttää tosiasiallisesti tätä määräysvaltaa osallistumalla välittömästi tai välillisesti yhtiön hallinnointiin”, on katsottava osallistuvan kyseisen yhtiön taloudellisen toiminnan harjoittamiseen. Näin ollen itse yksikköä on pidettävä perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yrityksenä.⁷ Unionin tuomioistuin on todennut, että kaikki saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt on katsottava yhdeksi yritykseksi.⁸
- (5) Tässä asetuksessa olisi oikeusvarmuuden vuoksi ja hallinnollisen rasituksen keventämiseksi vahvistettava selkeä ja tyhjentävä luettelo perusteista, joiden perusteella voidaan määrittää, milloin kahta tai useampaa yritystä samassa jäsenvaltiossa olisi pidettävä yhtenä yrityksenä. Komissio on valinnut tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarkoituksenmukaiset perusteet komission suositukseen 2003/361/EY⁹ ja komission asetuksen (EU) N:o 651/2014¹⁰ liitteeseen I sisältyvässä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) määritelmässä vahvistetuista ”sidosyritysten” määrittelyssä sovellettavista vakiintuneista perusteista. Kyseisiä perusteita olisi tämän asetuksen soveltamisala huomioon ottaen sovellettava sekä pk-yrityksiin että suuriin yrityksiin, ja niillä olisi varmistettava, että sidosyritysten ryhmää pidetään vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä sovellettaessa yhtenä yrityksenä. Sellaisten yritysten, joilla ei ole toisiinsa muuta suhdetta kuin se, että niistä jokaisella on suora yhteys samaan julkiseen elimeen tai samoihin julkisiin elimiin, ei olisi katsottava olevan toisiinsa sidoksissa.

⁵ Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1407/oj>).

⁶ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.1.2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze ym., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 107 kohta.

⁷ Ks. ed. alaviite, 112 ja 113 kohta.

⁸ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.6.2002, Alankomaat v. komissio, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁹ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

¹⁰ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj>).

Erityistilanne, jossa saman julkisen elimen tai samojen julkisten elinten määräysvallassa olevilla yrityksillä voi olla itsenäinen päätösvalta, olisi sen vuoksi otettava huomioon.

- (6) Kun otetaan huomioon alkutuotantoaloilla (erityisesti maatalouden alkutuotannon sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alkutuotannon aloilla) sovellettavat erityiset säännöt ja riski siitä, että tässä asetuksessa säädettyä enimmäismäärää pienemmätkin tukimäärät saattavat silti täyttää perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin.
- (7) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen välillä on yhtäläisyyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi ja kaupan pitämiseksi ei tässä yhteydessä pitäisi katsoa maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten (kuten viljan korjuuta, leikkuuta ja puintia tai munien pakkaamista), eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille, eikä tätä asetusta sen vuoksi pitäisi soveltaa näihin toimintoihin.
- (8) Kun otetaan huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvien toimintojen luonne sekä samankaltaisuudet kyseisten toimintojen välillä sekä muiden jalostus- ja kaupanpitämistoimintojen kanssa, tätä asetusta olisi sovellettava kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen aloilla toimiviin yrityksiin, kunhan tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi tai kaupan pitämiseksi ei tässä suhteessa pitäisi katsoa tilalla tai aluksella tapahtuvaa toimintaa, joka on tarpeen eläimen tai kasvin valmistelemiseksi ensimyyntiä varten (kuten leikkuuta, fileointia tai jäädytystä), eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jalostajille, minkä vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseiseen toimintaan.
- (9) Euroopan unionin tuomioistuin on katsonut, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioilla on velvollisuus pidäytyä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai joilla siitä poikettaisiin.¹¹ Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan maatalousalalla ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki maatalouden alkutuottajien kanssa. Näitä periaatteita sovelletaan myös kalastus- ja vesiviljelyalaan.
- (10) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukeen tai tukeen, jonka ehtona on kotimaisten tavaroiden tai palvelujen käyttö tuontitavaroiden tai -palvelujen sijaan. Sitä ei varsinkaan tulisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 ”ei suljeta pois kaikkia tukia, joilla voi olla vaikutusta vientiin, vaan ainoastaan tuet, joiden välittömänä tarkoituksena on jo niiden muodon perusteella tukea myyntiä toisiin valtioihin” ja että ”investointituki ei ole asetuksen N:o 1998/2006 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu ”vientiin myönnetty tuki”, jos vietävien tuotteiden määrä ei muodossa tai toisessa määritä sen periaatetta ja määrää, eikä näin ollen

¹¹ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.12.2002, Ranska v. komissio, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, 31 kohta.

kuulu kyseisen säännöksen soveltamisalaan, vaikka tuetuilla investoinneilla mahdollistettaisiin vientiin tarkoitettujen tuotteiden kehittäminen”.¹² Tuki messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei yleensä ole vientitukea.

- (11) Tätä asetusta sovellettaessa huomioon otettavaa kolmen vuoden ajanjaksoa olisi arvioitava jatkuvasti. Jokaisen uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä on otettava huomioon kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.
- (12) Jos yritys toimii jollakin tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätetyllä alalla ja toimii myös muilla aloilla tai harjoittaa muita toimintoja, tätä asetusta olisi sovellettava näihin muihin aloihin tai toimintoihin edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kirjanpidon, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettavat toiminnot eivät hyödy vähämerkityksisestä tuesta. Samaa periaatetta olisi sovellettava, jos yritys toimii aloilla, joilla sovelletaan pienempiä vähämerkityksisen tuen enimmäismääriä. Jos yritys ei pysty varmistamaan, että toiminnot aloilla, joihin sovelletaan pienempiä vähämerkityksisen tuen enimmäismääriä, saavat vähämerkityksistä tukea ainoastaan näihin pienempiin enimmäismääriin asti, pienintä enimmäismäärää olisi sovellettava yrityksen kaikkiin toimintoihin.
- (13) Olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että ei ole mahdollista kiertää asiaankuuluvissa valtioneuvoston päätöksissä tai komission päätöksissä säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä. Olisi myös vahvistettava selkeät tuen kasautumista koskevat säännöt.
- (14) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että toimenpide ei ole perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi silloin, kun toimenpide noudattaa markkinataloussijoittajaperiaatetta tai siihen ei sisälly valtion varojen siirtoa. Erityisesti komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea eikä sitä pitäisi ottaa huomioon määritettäessä, ylitetäänkö tässä asetuksessa vahvistettu enimmäismäärä.
- (15) Tämä asetus ei kata kaikkia niitä tilanteita, joissa toimenpiteellä ei välttämättä ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joissa se ei välttämättä vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua. Saattaa olla tilanteita, joissa edunsaaja toimittaa tavaroita tai palveluja jossakin jäsenvaltiossa olevalle rajatulle alueelle (esimerkiksi saarialueelle tai syrjäisimmälle alueelle) eikä todennäköisesti houkuttele asiakkaita muista jäsenvaltioista ja joissa ei voida olettaa, että toimenpiteellä olisi marginaalista suurempi vaikutus rajat ylittävien investointien tai sijoittautumisen edellytyksiin. Tällaisia toimenpiteitä olisi arvioitava tapauskohtaisesti.
- (16) Läpinäkyvyyden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan sellaiseen vähämerkityksiseen tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta

¹² Unionin tuomioistuimen tuomio 28.2.2018, ZPT AD v. Narodno sabranie na Republika Bulgaria ym., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, 55 ja 56 kohta.

tehdä riskinarviointia ('läpinäkyvä vähämerkityksinen tuki'). Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien, rajattujen verovapautusten tai muiden sellaisten välineiden osalta, joille on määrätty yläraja, jolla varmistetaan, ettei sovellettavaa enimmäismäärää ylitetä. Ylärajan asettaminen tarkoittaa sitä, että niin kauan kuin tuen tarkka määrä ei ole tiedossa, jäsenvaltion on oletettava, että tuen määrä vastaa siihen toimenpiteeseen sovellettavaa ylärajaa, jotta voidaan varmistaa, että useat tukitoimenpiteet yhdessä eivät ylitä tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää, ja soveltaa kasautumista koskevia sääntöjä.

- (17) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää myönnetyn tuen kokonaismäärän laskentaan. Laskemisen helpottamiseksi tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Läpinäkyvien tukien bruttoavustusekvivalentti on laskettava niiden myöntämishetkellä voimassa olevien markkinakorkojen perusteella, lukuun ottamatta avustuksina myönnettäviä tai useissa erissä maksettavia tukia. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen helpottamiseksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetun komission tiedonannon¹³ mukaisesti vahvistettuja viitekorkoja.
- (18) Lainoista koostuvaa tukea, myös lainojen muodossa myönnettävää vähämerkityksistä riskirahoitustukea, olisi pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Lyhytaikaisten pienten lainojen käsittelyn yksinkertaistamiseksi on tarpeen vahvistaa selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä lainan määrä että sen kesto. Sellaisten lainojen, jotka on suojattu vähintään 50 prosenttia lainasta kattavalla vakuudella ja joiden määrä on enintään 1 500 000 euroa ja kesto enintään viisi vuotta tai joiden määrä on enintään 750 000 euroa ja kesto enintään kymmenen vuotta, bruttoavustusekvivalentin voidaan katsoa olevan enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Tämä perustuu komission kokemukseen ja asetuksen (EU) N:o 1407/2013 voimaantulon jälkeen tapahtuneeseen inflaatiokehitykseen ja arvioituun inflaatiokehitykseen tämän asetuksen soveltamisaikana. Koska sellaisille yrityksille, jotka eivät ehkä pysty maksamaan lainaa takaisin, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyy vaikeuksia (esimerkiksi siksi, että yritys on asetettu yleistäytántöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi tai täyttää kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset yleistäytántöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä), tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa tällaisiin yrityksiin.
- (19) Pääomapanoksista koostuva tuki pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Riskirahoitusta koskevissa suuntaviivoissa¹⁴ tarkoitetuista oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa

¹³ Komission tiedonanto viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta (EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6).

¹⁴ Komission tiedonanto – Suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi (EUVL C 508, 16.12.2021, s. 1).

läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, paitsi jos kyseisellä toimenpiteellä annetaan pääomaa enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.

- (20) Takauksista koostuva tuki, mukaan lukien takausten muodossa myönnettävä vähämerkityksinen riskirahoitustuki, olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa kyseisen kaltaisille yrityksille vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella¹⁵. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava selkeät säännöt, joissa otetaan huomioon sekä takauksen kohteena olevan lainan määrä että takauksen kesto. Selkeiden sääntöjen laatimisella on tarkoitus auttaa yksinkertaistamaan sellaisten lyhytaikaisten takausten kohtelua, joilla katetaan enintään 80 prosenttia suhteellisen pienestä lainasta tilanteessa, jossa tappiot aiheutuvat lainanantajalle ja takaajalle määräsuhteessa ja samoin ehdoin ja jossa lainanottajan antamista vakuuksista lainan takaisinmaksun kattamiseksi perityt nettomäärät vähentävät lainanantajalle ja takaajalle aiheutuneita tappioita määräsuhteessa. Tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisten liiketoimien takauksiin, joissa ei ole kyse lainasta, kuten omaa pääomaa koskevien liiketoimien takauksiin. Komission kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon komission asetuksen (EU) N:o 1407/2013 voimaantulon jälkeen tapahtunut inflaatiokehitys ja arvioitu inflaatiokehitys tämän asetuksen voimassaoloaikana olisi katsottava, että takauksen bruttoavustusekvivalentti on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä, jos i) takaus on enintään 80 prosenttia kohteena olevasta lainasta; ii) takauksella katettu määrä on enintään 2 250 000 euroa; ja iii) takauksen kesto on enintään viisi vuotta. Sama pätee, jos i) takaus on enintään 80 prosenttia kohteena olevasta lainasta; ii) takauksella katettu määrä on enintään 1 125 000 euroa; ja iii) takauksen kesto on enintään kymmenen vuotta.
- (21) Lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää takauksen bruttoavustusekvivalentin laskemiseen menetelmää, joka on jo ilmoitettu komissiolle jonkin muun, ilmoittamisajankohtana sovelletun valtiontukia koskevan komission asetuksen nojalla ja jonka komissio on katsonut olevan takaustiedonannon¹⁶ tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen. Jäsenvaltiot voivat toimia näin ainoastaan, jos hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimityyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.
- (22) Jos vähämerkityksinen tuki kanavoidaan rahoituksen välittäjien kautta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kyseiset välittäjät eivät saa valtiontukea. Tämä voidaan tehdä esimerkiksi siten, että i) valtion takauksista hyötyviä rahoituksen välittäjiä vaaditaan maksamaan markkinaehtoinen takausmaksu tai ii) mahdollinen etu siirretään täysimääräisesti lopullisille edunsaajille taikka iii) noudatetaan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja muita tämän asetuksen edellytyksiä myös välittäjien tasolla. Vähämerkityksisen tuen ohjelmia täytäntöönpanevien rahoituksen välittäjien kohtelun yksinkertaistamiseksi silloin, kun jäsenvaltiot soveltavat vaihtoehtoa iii), tässä asetuksessa olisi säädettävä selkeästä säännöstä, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon rahoituksen välittäjän kolmen vuoden aikana myöntämien vähämerkityksistä tukea sisältävien lainojen kokonaismäärä. Komission kokemuksen perusteella voidaan katsoa, että sellaisten rahoituksen välittäjien, jotka myöntävät takauksella katettuja

¹⁵ Ks. esimerkiksi komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

¹⁶ Komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

vähämerkityksisen tuen lainoja ja käyttävät mekanismia, jolla takaukseen sisältyvä etu siirretään lopullisille edunsaajille, saaman edun bruttoavustusekvivalentti ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää, jos takauksella katettujen vähämerkityksisen tuen lainojen salkun kokonaismäärä on alle 10 miljoonaa euroa tai jos takauksella katettujen vähämerkityksisen tuen lainojen salkun kokonaismäärä on alle 40 miljoonaa euroa ja se muodostuu alle 100 000 euron yksittäisistä vähämerkityksisen tuen lainoista, edellyttäen, että vähämerkityksisen tuen ohjelma on kyseisessä jäsenvaltiossa toimivien rahoituksen välittäjien saatavilla yhtäläisin ehdoin.

- (23) Komissio tarkastelee jäsenvaltion tehtyä ilmoituksen, johtaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos, oman pääoman ehtoisen tai luonteisen sijoituksen muotoinen riskirahoitustoimenpide taikka rajattu verovapautus tai muu sellainen väline, jolle on määrätty yläraja, bruttoavustusekvivalenttiin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka näin ollen voisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (24) Komissiolla on velvollisuus varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että ne ovat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisia. Jäsenvaltioiden olisi helpotettava tämän tehtävän hoitamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle vähämerkityksistä tukea koskevan säännön nojalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Jäsenvaltioiden olisi valvottava myönnettyä tukea sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää ei ylitetä ja että tuen kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan. Noudattaakseen tätä velvoitettaan jäsenvaltioiden olisi tarjottava täydelliset tiedot myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta kansallisessa tai unionin tason keskusrekisterissä viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2026 ja tarkistettava, ettei mahdollinen uusi tuki johda tässä asetuksessa vahvistetun enimmäismäärän ylittymiseen. Keskusrekisteri auttaa vähentämään yritysten hallinnollista taakkaa. Yritysten ei tämän asetuksen nojalla enää tarvitse pitää kirjaa muusta niille myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta eikä ilmoittaa siitä, kun keskusrekisterissä on tiedot kolmen vuoden ajalta. Tätä asetusta sovellettaessa tässä asetuksessa vahvistetun enimmäismäärän noudattamisen valvonnan on periaatteessa perustuttava keskusrekisterissä oleviin tietoihin.
- (25) Kukin jäsenvaltio voi perustaa kansallisen keskusrekisterin. Olemassa olevia, tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset täyttäviä kansallisia keskusrekistereitä voidaan edelleen käyttää. Komissio perustaa unionin tason keskusrekisterin, jota jäsenvaltiot voivat käyttää 1 päivästä tammikuuta 2026.
- (26) Ottaen huomioon, että hallinnollinen rasitus ja sääntelyesteet ovat ongelma suurimmalle osalle pk-yrityksistä ja että komissio pyrkii vähentämään raportointivaatimuksista aiheutuvaa rasitetta 25 prosentilla¹⁷, kaikki keskusrekisterit olisi perustettava siten, että pyritään vähentämään hallinnollista rasitusta. Esimerkiksi yhteistä digitaalista palveluväylää koskevassa asetuksessa¹⁸ säädettyjen

¹⁷ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Pk-yritysten apupaketti (COM(2023) 535 final).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

kaltaisia hyviä hallintotapoja voidaan käyttää pohjana unionin tason keskusrekisterin ja kansallisten keskusrekisterien perustamisessa ja toiminnassa.

- (27) Avoimuussäännöillä pyritään varmistamaan sääntöjen parempi noudattaminen, suurempi vastuuvollisuus, vertaisarvioinnit ja viime kädessä tehokkaampi julkisten varojen käyttö. Tuen edunsaajan nimen julkaiseminen keskusrekisterissä palvelee oikeutettua etua, joka liittyy yleisölle suunnatun, jäsenvaltion varojen käyttöä koskevan tiedotuksen avoimuuteen. Se ei tarpeettomasti vaikuta edunsaajien henkilötietojensa suojaa koskevaan oikeuteen, kunhan henkilötietojen julkaiseminen keskusrekisterissä on unionin tietosuojasääntöjen¹⁹ mukaista. Jäsenvaltioiden olisi voitava tarvittaessa pseudonymisoida tietyt rekisterimerkinnot unionin tietosuojasääntöjen noudattamiseksi.
- (28) Tässä asetuksessa olisi säädettävä edellytyksistä, joiden mukaisesti sen soveltamisalaan kuuluva toimenpide voidaan katsoa sellaiseksi, ettei sillä ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja ettei se vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua. Tästä syystä tätä asetusta olisi sovellettava myös ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos kaikki siinä säädetyt edellytykset täyttyvät. Vastaavasti 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana myönnetty tuki, joka täyttää asetuksessa (EU) N:o 1407/2013 säädetyt kriteerit, olisi katsottava vapautetuksi perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
- (29) Tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava ottaen huomioon se, miten usein valtioneuvoston politiikkaa on yleensä tarpeen tarkistaa.
- (30) Jos tämän asetuksen soveltamisajanjakso päättyy eikä sitä jatketa, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluneita vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yrityksille myönnettävään tukeen kaikilla aloilla, lukuun ottamatta
  - a) tukea kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alkutuotannossa toimiville yrityksille;
  - b) tukea kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille, kun tuen määrä on vahvistettu ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän perusteella;
  - c) tukea maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille;

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasäätös) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>); Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- d) tukea maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille jommassakummassa seuraavista tapauksista:
    - 1) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten kaupan pitämien maataloustuotteiden hinnan tai määrän mukaan;
    - 2) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille;
  - e) tukea kolmansiiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin eli tukea, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
  - f) tukea, jonka ehtona on kotimaisten tavaroiden ja palvelujen käyttö tuontitavaroiden ja -palvelujen sijaan.
2. Jos yritys toimii jollakin 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetuista aloista ja lisäksi yhdellä tai useammalla muulla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla alalla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, tätä asetusta sovelletaan jälkimmäisiä aloja tai toimintoja varten myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kirjanpidon, että tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
- a) 'maataloustuotteilla' perussopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013²⁰ soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita;
  - b) 'maatalouden alkutuotannolla' perussopimuksen liitteessä I lueteltujen maaperän ja kotieläintuotannon tuotteiden tuotantoa toteuttamatta muita näiden tuotteiden luonnetta muuttavia toimia;
  - c) 'maataloustuotteiden jalostamisella' maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;
  - d) 'maataloustuotteiden kaupan pitämisellä' maataloustuotteen pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukuluttajille

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1379/oj>).

on katsottava maataloustuotteen kaupan pitämiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa;

- e) 'kalastus- ja vesiviljelytuotteilla' asetuksen (EU) N:o 1379/2013 5 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
- f) 'kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alkutuotannolla' kaikkia vesieliöiden kalastukseen, kasvatukseen tai viljelyyn liittyviä toimintoja sekä tilalla tai aluksella tapahtuvaa toimintaa, joka on tarpeen eläimen tai kasvin valmistelemiseksi ensimyyntiä varten, kuten leikkuuta, fileointia tai jäädytystä, ja ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jalostajille;
- g) 'kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksella ja kaupan pitämisellä' kaikkia käsittely- ja muokkaustoimintoja, jotka suoritetaan maihin tuonnin tai vesiviljelyn osalta pyydystämisen jälkeen ja joiden tuloksena syntyy jalostettu tuote, sekä tällaisen jalostetun tuotteen jakelua;
- h) 'rahoituksen välittäjällä' mitä tahansa rahoituslaitosta, joka tavoittelee voittoa, sen muodosta ja omistuksesta riippumatta; julkisten kehityspankkien tai -laitosten ei katsota kuuluvan tämän määritelmän piiriin, jos ne toimivat tuen myöntävinä viranomaisina eikä esiinny ristiintukemista niiden omalla riskillä ja omaan lukuun toteuttamien toimien kanssa.

2. 'Yhdellä yrityksellä' tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa kaikkia sellaisia yrityksiä, joiden välillä vallitsee vähintään yksi seuraavista suhteista:

- a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
- b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
- c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;
- d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

Yritykset, joilla on jokin a–d alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman toisen yrityksen kautta, katsotaan myös yhdeksi yritykseksi.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

- 1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita eikä niihin sen vuoksi sovelleta perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.
- 2. Jäsenvaltion yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 300 000:tä euroa minkään kolmen vuoden jakson aikana.
- 3. Vähämerkityksinen tuki katsotaan myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle annetaan laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön

nojalla, riippumatta ajankohdasta, jolloin vähämerkityksinen tuki maksetaan yritykselle.

4. Edellä 2 kohdassa säädettyä enimmäismäärää sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta tai sen tarkoituksesta sekä riippumatta siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista.
5. Edellä 2 kohdassa säädetyn enimmäismäärän soveltamiseksi tuki ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.
6. Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskontauksessa käytettävä korko on tuen myöntämishetkellä sovellettava diskonttokorko.
7. Jos 2 kohdassa säädetty enimmäismäärä ylittyisi uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen vuoksi, kyseiseen uuteen tukeen ei saa soveltaa tätä asetusta.
8. Sulautumisten ja yrityskauppojen tapauksessa kaikki aikaisemmin jollekin sulautuvista yrityksistä myönnetty vähämerkityksinen tuki on otettava huomioon määritettäessä, ylittääkö uudelle yritykselle tai ostajayritykselle myönnettävä uusi vähämerkityksinen tuki 2 kohdassa säädetyn enimmäismäärän. Ennen sulautumaa tai yrityskauppaa sääntöjenmukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki säilyy laillisena.
9. Jos yksi yritys jaetaan kahdeksi tai useammaksi erilliseksi yritykseksi, ennen jakoa myönnetty vähämerkityksinen tuki on kohdennettava tuesta hyötynneelle yritykselle eli periaatteessa sille yritykselle, joka ottaa hoitaakseen toiminnot, joihin vähämerkityksinen tuki käytettiin. Jos tällainen kohdentaminen ei ole mahdollista, vähämerkityksinen tuki on kohdennettava suhteessa uusien yritysten pääoman kirjanpitoarvoon sinä päivänä, jona jakaminen tapahtui.

4 artikla

Bruttoavustusekvivalentin laskeminen

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia, jäljempänä 'läpinäkyvä vähämerkityksinen tuki'.
2. Avustuksista tai korkotuista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi.
3. Lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos
  - a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä se täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja joko
  - b) lainan vakuudet kattavat vähintään 50 prosenttia lainasta ja lainan määrä on joko 1 500 000 euroa viiden vuoden aikana tai 750 000 euroa kymmenen vuoden aikana; jos lainan määrä on näitä määriä pienempi tai se myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, lainan bruttoavustusekvivalentti

- lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai
- c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisen aikaan sovellettavan viitekoron perusteella.
4. Pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä.
5. Oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos yhdelle yritykselle annetun pääoman määrä on enintään 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä.
6. Takauksista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos
- a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä se täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja joko
- b) takaus ei ylitä 80:tä prosenttia sen kohteena olevasta lainasta minään ajankohtana, tappiot aiheutuvat määräsuhteessa ja samoin ehdoin lainanantajalle ja takaajalle, lainanottajan antamista vakuuksista lainan takaisinmaksun kattamiseksi perityt nettomäärät vähentävät lainanantajalle ja takaajalle aiheutuneita tappioita määräsuhteessa ja takauksella katettu määrä on 2 250 000 euroa ja takauksen kesto on viisi vuotta tai takauksella katettu määrä on 1 125 000 euroa ja takauksen kesto on kymmenen vuotta; jos takauksella katettu määrä on näitä määriä pienempi tai takaus myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, takauksen bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai
- c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai
- d) ennen takauksen täytäntöönpanoa,
- 1) bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on jo ilmoitettu komissiolle jonkin muun, ilmoittamisajankohtana sovelletun valtioneutukia koskevan komission asetuksen nojalla ja komissio on hyväksynyt sen olevan takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen; ja
- 2) kyseinen menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintatyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.
7. Rahoituksen välittäjän, joka panee täytäntöön yhtä tai useampaa vähämerkityksisen tuen ohjelmaa, joiden on oltava asianomaisessa jäsenvaltiossa toimivien rahoituksen välittäjien saatavilla yhtäläisin ehdoin, saamaa tukea pidetään läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, jos
- a) rahoituksen välittäjä siirtää valtiontakausten kautta saadun edun edunsaajille tarjoamalla niille uusia etuoikeutettuja lainoja, joiden korko on alhaisempi tai

joiden vakuusvaatimukset ovat pienemmät, eikä mikään takauksista ylitä 80:tä prosenttia kohteena olevasta lainasta; ja

- b) takauksella katetut vähämerkityksisen tuen lainat myönnetään edunsaajille, joiden tilanne vastaa vähintään luottoluokitusta B-, ja tällaisten lainojen kokonaismäärä on
- 1) alle 10 miljoonaa euroa; tai
  - 2) alle 40 miljoonaa euroa, jolloin kunkin yksittäisen takauksella katetun vähämerkityksisen tuen lainan määrä on enintään 100 000 euroa.

Jos rahoituksen välittäjän vähämerkityksisen tuen lainojen kokonaismäärä on alle 10 miljoonaa euroa, kuten b alakohdan 1 alakohdassa esitetään, tai alle 40 miljoonaa euroa, kuten b alakohdan 2 alakohdassa esitetään, kummankin määrän bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä.

8. Muista välineistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos välineessä määrätään ylärajasta, jolla varmistetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää ei ylitetä.

5 artikla

Tuen kasautuminen

1. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua komission asetuksen (EU) XXX/XXX²¹ mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa.
2. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua komission asetusten (EU) N:o 1408/2013²² ja (EU) N:o 717/2014²³ mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun asianomaiseen enimmäismäärään asti.
3. Tämän asetuksen mukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua samoihin tukikelpoihin kustannuksiin tai samaan riskirahoitustoimenpiteeseen myönnettävän valtiontuen kanssa, jos tällainen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän. Vähämerkityksinen tuki, jota ei ole myönnetty tai kohdennettu tiettyihin tukikelpoihin kustannuksiin, saa kasautua muun valtiontuen kanssa, joka on myönnetty komission antaman ryhmäpoikkeusasetuksen tai päätöksen nojalla.

²¹ Komission asetus (EU) XXX/XXX, annettu XX päivänä XXkuuta XXX, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen – EUVL L, XXX. [julkaisutoimisto: lisätään asiakirjaa C(2023)9701 vastaava viite].

²² Komission asetus (EU) N:o 1408/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1408/oj>).

²³ Komission asetus (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla (EUVL L 190, 28.6.2014, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/717/oj>).

Seuranta ja raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myönnettyä vähämerkityksistä tukea koskevat tiedot merkitään 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen kansallisen tai unionin tason keskusrekisteriin. Keskusrekisteriin merkittyjen tietojen on sisällettävä edunsaajan tunnistetiedot ja tiedot tuen määrästä, tuen myöntämispäivästä, tuen myöntäneestä viranomaisesta, tukivälineestä sekä asianomaisesta alasta unionin tilastollisen toimialaluokituksen, jäljempänä 'NACE-luokitus', perusteella. Keskusrekisteri on perustettava siten, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla, samalla kun varmistetaan unionin tietosuojasääntöjen noudattaminen, tarvittaessa myös pseudonymisoinnalla tietyt rekisterimerkinnot.
2. Jäsenvaltioiden on merkittävä keskusrekisteriin 1 kohdassa luetellut tiedot asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta 20 työpäivän kuluessa tuen myöntämisestä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmia täytäntöönpanevien rahoituksen välittäjien saamaa vähämerkityksistä tukea koskevat vastaavat tiedot on merkittävä keskusrekisteriin 20 työpäivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan keskusrekisteriin sisältyvien tietojen oikeellisuus.
3. Jäsenvaltioiden on pidettävä kirjaa vähämerkityksistä tukea koskevista rekisteröidyistä tiedoista kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä.
4. Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen mukaisesti vasta varmistuttuaan siitä, ettei kyseinen uusi vähämerkityksinen tuki nosta asianomaiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetyn enimmäismäärän ja että kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.
5. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi rahoituksen välittäjien, jotka panevat täytäntöön vähämerkityksisen tuen ohjelmia, on ilmoitettava jäsenvaltiolle saamansa vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä neljännesvuosittain 10 päivän kuluessa vuosineljänneksen päättymisestä. Myöntämispäivä on vuosineljänneksen viimeinen päivä.
6. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät kansallisen tason keskusrekisteriä, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta aggregoidut tiedot edellisenä vuonna myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta. Aggregoituihin tietoihin on sisällyttävä edunsaajien lukumäärä, myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ja myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä aloittain (NACE-luokituksen mukaan). Ensimmäiset tiedot on toimitettava 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta. Jäsenvaltiot voivat raportoida komissiolle aiemmista kausista, joilta aggregoidut tiedot ovat saatavilla.
7. Asianomaisen jäsenvaltion on komission kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä noudatettu, ja erityisesti yksittäisen yrityksen saaman, tässä asetuksessa ja muissa vähämerkityksisestä tuesta annetuissa asetuksissa tarkoitetun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

7 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetty edellytykset.
2. Asetuksen (EU) N:o 1407/2013 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, mikä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
3. Vähämerkityksistä tukea, joka täyttää tässä asetuksessa säädetty edellytykset, voidaan myöntää vielä kuuden kuukauden ajan tämän asetuksen voimassaoloajan päätyttyä.
4. Kun jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti, sen on ilmoitettava kyseiselle yritykselle kirjallisesti tai sähköisesti tuen määrä bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna sekä se, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä, viitaten suoraan tähän asetukseen, kunnes keskusrekisteri on perustettu ja kattaa kolmen vuoden ajanjakson. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen mukaisesti eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja kyseisille yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä tarkoitetun velvollisuutensa ilmoittamalla yrityksille määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tämän kiinteän määrän perusteella määritetään, onko tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä enimmäismäärää noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla minkä tahansa kolme vuoden jakson aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

8 artikla

Voimaantulo ja soveltamisaika

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2024.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2030.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13.12.2023

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Ursula VON DER LEYEN